

ALENKA VEBER, ZAVOD RIHTARJEVA DOMAČIJA

Druženje ob ročnih delih

Ob zaključnem druženju je zavod »kročkaricam« podaril knjižico lovskih zgodb. (foto: Alenka Veber)

V organizaciji Zavoda Rihtarjeva domačija je v mesecu maju in juniju v večnamenskem objektu v Babnem Polju potekal prvi študijski krožek z naslovom »Druženje ob ročnih delih«. Sredstva za izvedbo študijskega krožka je zavod pridobil na razpisu Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Izvedla pa ga je mentorica študijskih krožkov Janja Urbiha, letošnja prejemnica priznanja za promocijo učenja in znanja odraslih Andragoškega centra Slovenije.

Študijski krožki so v Loški dolini že prepoznavna oblika neformalne izobraževanja, do letošnjega leta pa v Babno Polje še niso segali, zato smo v zavodu veseli, da smo stkali nove vezi tudi na tem področju izobraževanja.

Tudi izbira teme študijskega krožka – »Druženje ob ročnih delih« – se je izkazala za pravo usmeritev. Čeprav ob ročnih delih najprej pomislimo na zimski čas.

...kvačkanje ...

Ustvarjalnega druženja ob ročnih delih so se udeležile tako domačinke kot tudi od drugod. Na srečanjih v Babnem Polju so »kročkarice« lahko spoznale različne tehnike ročnih del: od kvačkanja, pletenja, različnih tehnik vezenja, izdelave rišlje vezenin do makrameja – tehnike izdelovanja tekstilnih izdelkov, zlasti okrasnih, z oblikovanjem vozlov. Ob prijetnem druženju in prenašanju znanja starejših na mlajše pa je bil čas tudi za kramljanje ob ročnih delih – tako kot nekoč.

Svojevrstno pa je bilo druženje ob zaključku študijskega krožka: Janja Urbiha, domačinka iz Kozarišč, se je odločila, da udeleženke krožka povabi v senco mogočnega grajskega hrasta, ki stoji v bližini gradu Snežnik.

Tako se je razpletel prvi študijski krožek, ki je z zaključnim dogodkom popestril tudi dogajanje na Grajskem pun(k)tu ter pritegnil pozornost mimoidočih. ■

Priložnostna razstava pod grajskih hrastom (foto: Alenka Veber)

MARIO ŽNIDARŠIČ

Eko etno sejem Kaštela 2017

Članici društva Ostrnice s svojo potico v Kaštelu
foto: Mario Žnidaršič

Društvo praženega krompirja
foto: Mario Žnidaršič

V kraju Kaštel Novi v Dalmaciji na Hrvaškem je bila v organizaciji tamkajšnje turistične organizacije od 23. do 25. junija prireditev, na kateri so prikazali tradicionalno kaštelansko nošo, plese in obrti. V okviru prireditve je bil tudi slovenski večer z video projekcijo fotografij na razpršenih morskimi kapljicah (Water screen) kjer so poleg degustacije kaštelanskih pripravili tudi degustacijo slovenskih jedi v izvedbi Turističnega društva Notranjska-Cerkljanska, Društva Ostrnice iz Loške doline in Društva praženega krompirja. Prireditev je imela tudi humanitarno noto – zbirali so prostovoljne prispevke za svojo someščanko. ■

DANICA ZRIM

Kaj pa je »polstenje«?

Postopek polstenja (foto: Janja Urbiha)

Na srečanjih smo bile seznanjene s postopkom pridobivanja volne za polstenje (striženje ovce, pranje volne, cufanje, mikanje ...) ter samim postopkom polstenja. Z domačo polsteno volno, ki smo ji dodale barvano polsteno volno, smo ustvarile zanimive izdelke in se tudi učile na napakah, ki jih ne smemo narediti, da dobimo enakomerno osnovo. Za poletne večere smo si na svilenih šalih ustvarile barvite polstene vzorce.

Skozi srečanja nas je vodila vsestranska mentorica Janja Urbiha. Krožek je sodeloval tudi na prireditvi Grajski Punkt s prikazom »cufanja« volne za obiskovalce prireditve in prejo na kolovrat z možnostjo učenja. ■

Polstenje volne ali filcanje je ena od najstarejših tehnik za izdelavo tkanine. Stara je približno 8000 let. Tehniko polstenja volne še vedno uporabljajo nomadski narodi v srednji Aziji in severnem delu vzhodne Azije. Postopek je še vedno enak tistemu iz preteklosti: strižena, neobdelana volna se v kombinaciji z vodo in milom in ob močnem drgnjenju začne sprijemati in nastane kompaktna osnova – polst.

V okviru študijskega krožka »Polstenje volne«, ki je potekal pod okriljem in v prostorih organizacije Ars Palada Tišler, KD ter sofinanciranjem Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport smo se družile ljubiteljice ročnih del z namenom, da spoznamo to tehniko obdelave volne.

Svileni šali (foto: Janja Urbiha)

Nekaj končnih izdelkov študijskega krožka Polstenje (foto: Melita Plos)

Postopek polstenja (foto: Janja Urbiha)

Končni izdelki – dekorativne cvetlice
foto: Janja Urbiha

Cufanje volne na prireditvi Grajski Punkt je prijetno skupinsko opravilo
foto: Janja Urbiha

TILKA KLEPAC

Študijski krožek DEKORACIJA HRANE

Naslov Dekoracija hrane je v meni vzbudil radovednost in vedoželjnost in odločila sem se, da se bom udeležila predstavitvenega srečanja 10. 5. 2017 v prostorih ARS PALADA TIŠLER, KD v Markovcu.

arhiv: študijski krožek

Tu je krožek tudi potekal. Tam sem se srečala z mentorico Janjo Urbih in skupino udeleženk s podobnimi željami, večina le-teh so tudi članice Društva žena in deklet na podeželju OSTRNICE Loška dolina.

Zdi se mi, da je bilo že pri prvem srečanju nekaj v zraku: želja po znanju in nadgradnji, kreativnosti, medsebojni pomoči in sodelovanju, druženju z enako mislečimi ... Odsevala je v naših očeh in besedah. Dogovorile smo se za ustrezen termin in dinamiko srečevanja. Srečanja so bila ob sredah popoldne (šest srečanj v maju in juniju). Vse udeleženske so jih redno obiskovale. Krožek je bil brezplačna oblika aktivnega, skupinskega, prostovoljnega učenja nas odraslih, ki ga je sofinanciralo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

V okviru dejavnosti krožka smo pridobile ali nadgradile znanje o izdelavi pogrinjkov, zlaganje prtičev, dekoracija s sadjem, zelenjavo, mesninami ...

1. Srečanje – Uvodni sestanek
2. Srečanje – Dekoracija s sadjem
3. Srečanje – Dekoracija z zelenjavo
4. Srečanje – Dekoracija z zelenjavo in jajčki
5. Srečanje – Dekoracija z mesninami in čokolado; zlaganje prtičev
6. Zaključno srečanje na terenu, in sicer obisk čudovitega vrta ge. Lidije Knavs v Loškem Potoku in Kulturnega turističnega centra (KTC) Loški Potok.

Mentorica nas je vsakokrat že preko elektronske pošte opozorila, kaj moramo prineesti s seboj in nas ustrezno motivirala. Sama je tudi nabavila hrano za dekoracijo. Hitro smo se med seboj ujele, kajti družil nas je interes, da ne bi bil naš izdelek samo privlačen za okušalne brbončice, ampak tudi za oči: da bi bil lep, barvno usklajen, inovativen, skratka, da bi se jed, kar sama ponujala. Rdeča nit vseh naših dekoracij – kreacij so bili cvetlični motivi. Spogledovale smo se tudi z izdelki na spletu, ker pa naslikanega ne moreš pojesti, smo se po uvodni motivaciji mentorice lotile dela. V začetku srečanj smo bolj sledile navodilom, kasneje pa smo se prepustile lastni kreativnosti. Šlo nam je kar dobro od rok in lepo pogrjnena miza, okrašena z rezanim cvetjem v vazi se je hitro polnila z našimi izdelki. Ob zaključku vsakega srečanja je bila res zavidanja vredna. Ponosne smo bile na naše delo in Mario Žnidaršič (naš fotograf) nas je fotografiral in objavil na spletu. Saša pa je pripravila fotodokumentacijo za

arhiv: študijski krožek

društvo Ostrnice. Naše izdelke sta si vedno ogledala tudi gostiteljica Darija in Jože Tišler. Pohvalila sta nas in nam čestitala za kreativnost in inovativnost.

Naše zaključno srečanje je bilo na terenu. Ogledale smo si vrt Lidije in Petra Knavs ter obiskale KTC Loški Potok. Vrt nas ni pustil ravnodušne. Zanj skrbita oba lastnika in sta mu z delavnostjo in kreativnostjo vdihnili prepoznavnost. Ima vse: vodne motive, zanimiva drevesa in grmovnice lepo trato, cvetje, vrtno okrasje in celo kamnite skulpture. Zgodba o vrtu se je začela, ko sta bila še mlad par. Še bosta sadila in skrbela za vrt – resnično živita sanje marsikoga med nami.

KTC Loški Potok je idealno zatočišče vseh, ki si želijo oddih sredi neokrnjene narave. Vodja KTC-ja Tjaša Intihar nam ga je predstavila in povedala, da so tesno povezani s krajem in obiskovalcem poleg čudovite narave nudijo tudi sprostitvev v kegljišču, dobro hrano in prenočišča. Tudi me smo si privoščile njihovo domačo hrano. Jedle smo kot »zdumarji«.

Všeč mi je bilo, da smo članice prihajale in odhajale nasmejeane in zadovoljne, da smo se naučile nekaj novega. Res je bilo nekaj v zraku: delovna vnema, kreativnost, sodelovanje, svetovanje ... Takih delavnic si še želimo. Da je delo potekalo nemoteno in v dobrem delovnem vzdušju pa gre zahvala naši mentorici Janji Urbih, ki nas je znala na nevsiljiv način motivirati in spodbuditi za delo. Vse naše izdelke si lahko pogledate na spletu in še sami komentirajte. ■

Udeleženske študijskega krožka Dekoracija hrane (foto: Mario Žnidaršič)

ALENKA VEBER, ZAVOD RIHTARJEVA DOMAČIJA

Povabilo k študijskemu krožku »Priden kot čebela«

Priden kot čebela (foto: Alenka Veber)

Kaj je študijski krožek – za radovedne

Študijski krožki so majhne skupine za neformalno učenje, kjer se zbirajo, učijo in družijo radovedni ter s svojimi rezultati prispevajo k razvoju domačega okolja. Ker si vsebino, potek in zahtevnost učenja izbirajo sami in rezultate potrdi le njihova uporaba, so študijski krožki privlačni in iskani.

Delujejo po vsej Sloveniji in so priložnost za učenje, druženje in delovanje v okolju predvsem za tiste, ki so jim standardne oblike izobraževanja težko dostopne ali iz kateregakoli razloga nezanimive. Cilj študijskih krožkov je tudi promocija vseživljenjskega

učenja, znanja in delovanja za dejavno vključevanje v sodobno družbo, za razvoj podeželja in za osebni razvoj.

Študijski krožek je za udeležence brezplačen, vodi ga mentor, poteka pa v okviru organizacije, ki sredstva za delovanje krožka ob izpolnjevanju določenih pogojev lahko pridobi od Ministrstva za šolstvo in šport. Andragoški center vodi in razvija projekt, usposablja vodje in mentorje in jih izpopolnjuje, spremlja delovanje krožkov na terenu in uveljavlja njihove rezultate tudi v tujini.

V mesecu aprilu 2017 se je temeljnega usposabljanja za mentorje študijskih krožkov udeležila tudi Alenka Veber iz Babnega Polja in usposabljanje uspešno zaključila.

Priden kot čebela – študijski krožek v Babnem Polju v šolskem letu 2017/2018

Naslov študijskega krožka smo povzeli po enem izmed številnih pregovorov, ki nastopajo v besedni umetnosti in je, ko govorimo o čebelah, velikokrat prezrta. O vsebini študijskega krožka »Priden kot čebela« se bomo dogovorili na informativnem srečanju v Babnem Polju. Začrtali pa smo okvirno vsebino, kjer bomo spoznavali čebele:

- skozi pregovore, ki jih je preprosto ljudstvo oblikovalo skozi stoletja;
- skozi literaturo;
- skozi ljudsko umetnost (panjske končnice, čebelnjaki);
- skozi kuharske recepte.

Med – darilo z vrednostjo
(foto: Alenka Veber)

Posvetili se bomo tudi frazemom s sestavino čebela, med, panj, čebelnjak ter pomembnimi osebnostmi na obeh straneh meje, povezanimi s čebelarstvom. Po dogovoru bomo medse lahko povabili tudi strokovnjaka s področja čebelarstva ali pa se odločili za študijski obisk enega izmed čebelarskih muzejev, čebelarske učne poti ipd.

**Zavod Rihtarjeva domačija
vas vljudno vabi na predstavitveno
srečanje študijskega krožka
»Priden kot čebela«, ki bo v
večnamenskem objektu v Babnem
Polju,
v ponedeljek, 28. avgusta 2017,
ob 18.00 uri.**

**Več informacij na
info@rihtarjeva-domacija.si ali
prenosni telefon 041 260 985.**

Iz čebeljega sveta

Če dobre uspehe z desetimi panji dosežeš, ne misli, da se s stotimi prav tako dobro odrežeš.

(slovenski pregovor)

Blaženi časi ko hoja medi, da čebelarjem se srce topi; takrat ciganski je direndaj, večne selitve iz kraja v kraj.

(slovenski pregovor)

Svetega Gala so povezovali s čebelarstvom zaradi posebne upodobitve medveda – znaka za svetnikov god v pratiki. V pratiki upodablja sv. Gala medved, ki nosi veliko poleno, ki ga je ljudska domišljija spremenila v čebelji panj. Po legendi naj bi medved Galu prinesel drva, v medvedovem tovoru pa so na znaku videli čebelji panj (SEL 2007: 63, Gnilšak 1989: 120). ■

Svet čebeljih pregovorov
(foto: Alenka Veber)

Alenka Veber z babnopoljskim čebelarjem Lojzom Troho. (foto: Mavric Pivk)